

[Dorte Bennedsen]

res miljølovgivning. Det kan i sig selv synes en lille ting, hvem der skal udstede regler for grønne marker og sædskifte osv., men det piller for første gang ved det helt afgørende og bærende princip i vores miljølovgivning, at miljøregler udstedes i Miljøministeriet, som kan trække på ekspertise i de enkelte fagministerier.

Dette er, hvis det sker, som statsministeren har antydnet, starten på nedlæggelsen af Miljøministeriet, og jeg vil stadig gerne vide, om miljøministeren kan leve med den sag.

Det er korrekt, at vi ikke bestemmer, hvem der udfører tingene, men jeg synes til gengæld, at vi i dag efter denne sags usædvanlige gang gennem Folketinget har krav på at vide: hvad agter statsministeren at gøre? Vil han bruge sin grundlovssikrede ret, eller vil han ikke?

Leif Hermann (SF):

Tilsyneladende har vi fået forelagt et lovforslag, hvor der er to typer bestemmelser. Den ene type er den, der med statsministerens udtryk vedrører, hvad der skal gøres. Den må vi gerne stille ændringsforslag til, og det skal respekteres.

Den anden type bestemmelser var den, som stod i det oprindelige lovforslag af 20. maj 1987 i § 1, nr. 2, vedrørende miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4. Den kan vi ikke stille ændringsforslag til, og hvis vi gør det, er det ganske vist ikke grundlovsstridigt – det har statsministeren nikked til – men det er ligegyldigt, fordi statsministeren forbeholder sig ret at ændre på tingene på baggrund af statsministerens kompetence i grundlovens § 14.

Vi bør vide, inden vi får lagt sådan et lovforslag på bordet, at det indeholder bestemmelser af en karakter, der i realiteten sætter Folketinget ud af spillet.

Jeg vil godt tilslutte mig fru Dorte Bennedsens spørgsmål og bede statsministeren komme herop konkret og sige: vil statsministeren gå til dronningen og bede om at få underskrevet en sådan kongelig anordning? Jeg har forstået, at statsministeren vil det, men jeg vil da gerne høre det i endnu mere klart sprog, end det blev sagt før.

Til slut vil jeg godt spørge hr. Niels Helveg Petersen: hvilke konsekvenser drager hr. Niels Helveg Petersen af sine bemærkninger

før, såfremt statsministeren kommer med denne kongelige anordning?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg kan svare forholdsvis kort.

Fru Anne Grete Holmsgård brugte den vending, at det synspunkt, jeg havde lagt for dagen i dag, var et udtryk for magtpolitik. Jeg forstår ikke, hvad det skulle være for noget magtvæsen. Det synes jeg ikke det drejer sig om. Jeg er i denne sag, ligesom regeringen har været fra først af, alene besjælet af rent saglige hensyn.

Hvad er det, vi taler om her? At dele af oppositionen ikke er særlig saglige, fremgår af den ejendommelige måde, man nu ytrer sig på; man kan jo ikke forstå, hvad det er. Hvad drejer det sig om? Hvad taler vi om? Vi taler om regler for sædskifte. Vi taler om bekendtgørelse vedrørende gødningsplaner. Vi taler om grønne marker og hvad de kan tilplantes med. Vi taler om ting, der overvejende er landbrugsfaglige.

Jeg har den opfattelse, at det er bedst, at sådanne regler fastsættes af landbrugsministeren, men naturligvis i et tæt samarbejde med Miljøministeriet. Selvfølgelig er der et væsentligt miljøsynspunkt her. Det ved vi alle. Det er jo det, det også drejer sig om. Men i spørgsmålet om, hvordan man skal drive et landbrug, tror jeg, det er bedst, at den hovedansvarlige er landbrugsministeren. Det tror jeg er klogt, og jeg tror også, det er den bedste psykologi, hvis vi ønsker gode resultater.

Jeg vil da gerne bekræfte, at flertallet naturligtvis har været i sin fuldgode ret efter grundloven og parlamentarisk skik til at stille og til at vedtage ændringsforslaget. Herom kan der ikke herske nogen som helst tvivl.

Over for hr. Leif Hermann kan jeg kun gentage den bemærkning, jeg sluttede mit første indlæg med: jeg vil overveje alvorligt at benytte mig af min ret efter grundloven.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det var ikke for morskabs skyld, jeg bad om hr. Niels Helveg Petersens kommentar til spørgsmålet om, hvad hr. Niels Helveg Petersen ville gøre, hvis statsministeren skaffede sig en kongelig anordning, der ændrer det, flertallet herinde har vedtaget. Det var fak-